

### [Finansministeren.]

Sats nu kommer op paa 57 pCt. af det, der ligger ud over en vis Grænse. Ved disse Forhøjelser af Satserne skønner man, at der vil indkomme et forøget Skattebeløb der stort set dækker det Beløb, der gaar ud som Følge af Merindkomstskattens Bortfald. Naar disse Satsforhøjelser begynder med 12 000 Kr., er det ud fra det Synspunkt, at de maatte begynde noget over 10 000 Kr., da Merindkomstskatten efter sin Natur kun kunde falde paa Skatteydere med en Indkomst af noget over 10 000 Kr.; Betingelsen for, at man kunde komme til at betale Merindkomstskat, var jo, at man havde 10 000 Kr. mere, end man havde i Basisaaret, og da man jo i Basisaaret i hvert Fald maatte have mindst 0, maatte man i Slutaaret have mindst 10 000 Kr. og sandsynligvis noget mere. Man har saa fundet, at 12 000 Kr. var det Sted, hvor man kunde begynde; det kunde i og for sig have været ønskeligt, at begynde lidt højere, men saa vilde det blive vanskeligt at faa Penge nok ind, og jeg skal gøre opmærksom paa, at det, der betales i den nye Kompensationsskat af Indkomster mellem 12 000 og 15 000 Kr., er meget beskedent. For en Indtægt paa 15 000 Kr. betales kun 3 pCt. ekstra af den Del af Indkomsten, som overstiger 12 000 Kr., det vil sige, at en Mand med 15 000 Kr. i Indtægt kommer til at betale 90 Kr. om Aaret i den nye Skat.

Den anden Nydannelse er fremkommet ved Ændringer foretaget af det høje Folketing, og den gaar ud paa, at Børnefradragene forhøjes med 100 Kr. for hvert Barn, saavel det første Barn som efterfølgende Børn. Det giver et Indtægtstab for Statskassen paa formentlig ca. 5 Mill. Kr. Det er saa foreslaaet at skaffe Kompensation herfor ved en Forhøjelse i Skalaen for Indkomstskatten paa 1 pCt. af de Dele af en Indkomst, der ligger over 4 000 Kr. Det vil sige, at for Indkomster mellem 4 000 og 6 000 Kr. kommer der til at staa, ikke som nu 262 Kr. af 4 000 Kr. og 12 pCt. af Resten, men 13 pCt. af Resten. Det betyder, at alle de højere Indkomster kommer til at betale 20 Kr. mere i Skat, idet der jo betales 20 Kr., det vil sige 1 pCt. mere af den Del af Indkomsten, der ligger mellem 4 000 og 6 000 Kr. Det skulde give Kompensation for det Indtægtstab, som Børnefradragets Forhøjelse paaører Statskassen.

Det Grundsynspunkt, der har ført til disse Bestemmelser, er dette, at det, som den økonomiske Situation er i Landet, baade for Samfundet som Helhed og for Statskassen, ikke vil være forsvarligt i Øjeblikket

at gaa til en Sænkning af Skatteniveauet. Det har derfor været mit Synspunkt, at skulde man lempe Beskatningen paa visse Punkter, maatte det kompenseres, i hvert Fald stort set. Der kan altid være Detailler, man kan diskutere, men stort set maa det kompenseres ved Forhøjelser paa andre Punkter.

Jeg skal med disse Bemærkninger til-lade mig at anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

**Thomsen:** Det foreliggende Forslag til Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for 1946—47, som nu er vedtaget i det andet høje Ting og her udførligt gennemgaaet af den højtærede Finansminister, kan jeg paa mit Partis Vegne, om end ikke just med udelt Tilfredshed, anbefale til velvillig Behandling og Vedtagelse her i Tinget. Som den højtærede Finansminister oplyste, er Forslaget jo, bortset fra Merindkomstskattebestem-melsen og Ændringen med Hensyn til det forhøjede Børnefradrag, sikaaret over samme Læst som dets Forgængere gennem de sidste 6 Aar. Det er derfor for Tingets Medlemmer en gammel Kending, og jeg behøver ikke at fordybe mig i Enkeltheder.

Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger om den Hovedændring, som er sket i Forhold til de Love, vi hidtil har arbejdet med paa dette Omraade, og desuden en kort Bemærkning om de Ændringer, der er foretaget i Folketinget.

Bestemmelsen om Forhøjelse af Indkomstkatten paa Grund af Merindkomst forsvinder jo nu, vel paa Foranledning af den højtærede Finansminister, og man tør nok sige, at den forsvinder uden just at efterlade nogen større Sorg, men det er nu ogsaa sjældent, der er større Sorg, naar en Skattebestemmelse forsvinder, saa det siger ikke saa forfærdelig meget. Men det tør nok siges om denne Bestemmelse, at den er død, mæt af Dage. Den var blevet for gammel, og det hænger jo særlig sammen med, at den var kommet for langt bort fra sit Urspring. Udviklingen var gaaet den for hurtigt, og derfor viste der sig ved dens Benyttelse stadig visse Svagheder og ogsaa visse Uretfærdigheder. Jeg har for øvrigt endnu ikke i mit just ikke korte Skatteliv oplevet, at dette ikke kunde siges om en Skattebestemmelse, idet enhver generel Regel altid afstedkommer den Slags Ting.

Jeg vil dog sige ud fra mit indgaaende Kendskab til denne Bestemmelse om Merindkomstbeskatningen, at jeg fandt den i